

Lang of ernstig ziek zijn, het overkomt ook kinderen. Ziek zijn trekt je kind niet alleen weg uit zijn gezin en vriendenkring, het laat hem ook heel wat lessen op school missen. De ziekenhuisschool van UZ Leuven doorbreekt dat 'ziek zijn' bewust en zorgt dat je kind erbij blijft horen.

ZIEKENHUISCHOOL

An Keetena

Wat met school als je kind lang ziek is?

Een centrale brede gang met aan beide zijden klaslokalen. Tekeningen aan de muur. Jongeren die wat rondhangen en praten over hun vakken, een bel die het einde van een lesuur aankondigt, ... Stap je de ziekenhuisschool binnen, dan ervaar je de typische sfeer en het geroezemoes dat er in elke school heerst.

Geen pyjama

"Onze school is een echte school", begint Ludo Govaerts. De directeur van de ziekenhuisschool is een man met een missie. Voor z'n leerlingen en leerkrachten gaat hij door het vuur. Dat voel je zo. "De kinderen moeten zich bij ons echt 'op school' voelen", gaat hij verder. "Daarom bevindt de school zich in een ander gebouw, apart van het ziekenhuis. We verwachten van onze leerlingen ook dat ze in normale kledij – dus

niet in pyjama – en met hun boekentas naar de klas komen. Net zoals in een gewone school moeten ze op de leerkracht wachten voor ze de klas in mogen. Hier zijn ze gewoon leerling, zoals niet-zieke kinderen dat op

"Elk kind heeft recht op onderwijs, ook een ziek kind"

school ook zijn. Zo kunnen ze hun ziekte eventjes achter zich laten." Daarom geven de leerkrachten van de ziekenhuisschool ook zo weinig mogelijk les aan bed. "Les aan bed is te bedreigend. Er kan elk moment een dokter of een verpleegkundige binnenkomen. Bovendien blijft je kind daar een 'zieke' en geen leerling. Dus dat doen we alleen als het niet anders kan."

In de kleuterschool en de lagere school heeft je kind altijd dezelfde leerkracht, net zoals thuis. In het secundair is er een leerkracht per hoofdvak. "We willen dat je kind tijdens zijn ziekte geen achterstand

oploopt. Eens genezen kan het daarvoor zijn opleiding en zijn leven gewoon verderzetten." De school geeft de kinderen een toekomstperspectief. Vroeger werden zieke kinderen alleen gezien als zorgbehoevenden. Eens genezen werd het gewone kinderleven weer opgenomen, soms met veel achterstand op school. Aan onderwijs voor zieke kinderen besteedde men geen aandacht. Ludo

Govaerts: "Die visie is gelukkig veranderd. Zieke kinderen hebben evenveel rechten, maar dan aangepast. Ze moeten ook hun plaats in de maatschappij kunnen veroveren en later hun kost kunnen verdienen. En zelfs als er geen toekomstperspectief meer is, vinden wij het belangrijk om de boodschap te geven dat school wel degelijk zin heeft. Doe je dat niet, dan geef je terminaal zieke kinderen op voor ze er niet meer zijn. Dat mag niet de bedoeling zijn!"

Overleg

Vanaf wanneer mag een kind naar de ziekenhuisschool? "Vanaf het ogenblik dat het in z'n schoolse leven bedreigd wordt", vertelt Ludo Govaerts. "In de praktijk zullen we vanaf ongeveer een week ziekenhuisverblijf aan het kind en zijn ouders voorstellen om bij ons les te volgen." Overleg is daarbij cruciaal, zowel met de ouders en het medische team als met de thuishooschool. Op het over-

Sien Degelin en Ludo Govaerts: "In onze school zijn de kinderen gewoon leerling. Zo kunnen ze hun ziekte eventjes achter zich laten."

leg van het medische team is er voor elke leerling iemand van de ziekenhuisschool aanwezig. Ludo Govaerts: "Zo krijgen wij informatie over de medische toestand van het kind, bijvoorbeeld over nieuwe medicatie of een ingreep. Wij geven ook informatie, gaande van een reactie op medicatie tot de gemoedstoestand van het kind." De samenwerking met de thuishooschool gaat vooral over de vakken die het kind volgt. Welke vakken

moment. Daarna gaat elk klasje naar z'n eigen hoekje." De klasjes zijn niet echt opgedeeld per leeftijd. Dat kan ook niet. Soms zijn er van een bepaalde leeftijd veel of weinig kindjes. Sien Degelin: "Maar we houden ook rekening met de ruimte die we hebben. Sommige kindjes hebben een baxter, wat plaats neemt in de klas. Anderen kun je dan weer niet samenzetten, omdat ze niet van de apparatuur van de andere kindjes afblijven. Maar

"Je kind krijgt hier honderd procent individuele aandacht"

moet je kind zeker volgen, welke leerstof hebben de leerlingen in de thuishooschool gehad, waren er toetsen? "Op die manier blijft je kind ook leerling in die school. Zowel de leerkrachten als de leerlingen van de thuishooschool voelen zich meer betrokken. Je kind moet trouwens ook ingeschreven blijven in zijn thuishooschool, ook al loopt het bij ons les." Medische informatie krijgt de thuishooschool van de ziekenhuisschool niet, daarvoor worden ze doorverwezen naar de ouders. Zij beslissen wat ze aan de thuishooschool willen vertellen.

Een schooldag bestaat uit maximaal twee lessen van vijftig minuten, meestal gespreid over voor- en namiddag. "Een kleutertje komt in een van de drie kleine kleuterklasjes terecht, elk klasje telt twee tot drie kindjes", weet Sien Degelin, orthopedagoge van de ziekenhuisschool. "Aan het begin van elk lesuur hebben de drie klasjes een gezamenlijk

gemengde kleuterklassen hebben ook voordelen: de kinderen helpen elkaar en kunnen veel van elkaar leren."

Privés

Vanaf de lagere school krijgen de leerlingen van de ziekenhuisschool eigenlijk privés op maat. "De kinderen krijgen individueel les", vertelt Sien Degelin. "En we gebruiken de handboeken van de thuishooschool. Zo kan je kind nadien gemakkelijk aansluiten bij zijn eigen school." Leerlingen uit het secundair onderwijs krijgen in de ziekenhuisschool alleen les in de hoofdvakken. Dat zijn de vakken die ze moeten kennen om over te gaan naar het volgende jaar. "De hoofdvakken verschillen van leerling tot leerling en zijn afhankelijk van de richting die de kinderen volgen in de thuishooschool. Voor het ene kind is dat bijvoorbeeld wiskunde, voor het andere Frans. Voor een leerling uit een technische of een beroepsrichting kan het een doe-vak zijn."

“Het is ook de thuischool die de zieke leerling taken opgeeft en de toetsen en examens doorspeelt”, vult Ludo Govaerts aan. “Wij sturen de ingevulde taken en toetsen terug. De thuischool verbetert ze. Daarom is nauw contact tussen sommige leraars en de klastitularissen van beide scholen belangrijk. Wij zorgen dat je kind de leerstof krijgt en begrijpt. Maar het is uiteindelijk de thuischool die beslist of je kind geslaagd is en zijn diploma krijgt of niet.”

Het concept van de ziekenhuisschool werkt. De meeste leerlingen slagen en kunnen naar het volgende jaar. Veel leerlingen zitten met hun leerstof zelfs voor op de klasgenootjes van de thuischool. “Dat is omwille van die individuele lessen”, glimlacht Ludo Govaerts. “Je kind krijgt hier honderd procent individuele aandacht. Snap je kind bepaalde leerstof niet, dan legt de leerkracht van de ziekenhuisschool de materie uit tot je kind het snapt. Een leerkracht in de thuischool kan dat niet. Hij legt iets wel twee keer uit, maar geen drie of vier keer. Het omgekeerde geldt ook. Als je kind iets snel begrijpt, gaan we er sneller over. In de thuischool moet de leerkracht rekening houden met iedereen.” “De thuischool blijft wel altijd de rode draad voor de toekomst van je kind”, besluit Ludo Govaerts. “Wij zorgen gewoon dat de puzzel mooi past en dat je kind erbij blijft horen, op school en in onze samenleving.”

Meer info op
www.kuleuven.be/uzschool ▶

“Een fantastische uitvinding”

Tijdens de krokusvakantie van 2010 viel voor Benno en zijn ouders een zwaar verdicht. De dokters stelden bij Benno acute leukemie vast. Een langdurige ziekenhuisopname en een aantal zware behandelingen volgden. Nog geen week na zijn opname stonden een aantal mensen van de ziekenhuisschool al aan Benno's bed ... Ondertussen zijn we bijna twee jaar verder. Benno (14) wordt nog behandeld, maar gaat ondertussen terug hele dagen naar z'n gewone school, het Heilige Drievuldigheidscollege (HDC) in Leuven.

Benno: “Zonder de ziekenhuisschool had ik een jaar verloren”

Wat dachten jullie toen de mensen van de ziekenhuisschool langskwamen?

Benno: “Ik dacht: wat komen die hier nu doen!? Ik heb wel andere dingen aan mijn hoofd. Moet ik nu ook nog naar school? Ik wil gewoon zo snel mogelijk genezen, zodat ik naar huis kan.”

Benno's moeder Heidi: “Benno was eerst inderdaad niet enthousiast. Wij hadden wel snel door dat hij lang in het ziekenhuis zou moeten blijven. Bij Benno kwam dat besef een beetje later. Dus gingen we erop in.”

Hoe verliep dat opstarten van de lessen in de ziekenhuisschool?

Benno's moeder: “Dat verliep allemaal vrij vlot en snel. De ziekenhuisschool nam contact op met de school en samen kozen we de vakken uit die voor Benno belangrijk waren om naar het tweede middelbaar te kunnen.”

Benno: “Dat waren Nederlands, Frans en wiskunde. Voor het tweede jaar moest ik ook een richting kiezen. Ik wou absoluut geen Latijn doen, maar wel wiskunde. Voor de hoofdvakken in de ziekenhuisschool werd daar dan rekening mee gehouden.”

Wat vond je het leukst?

Benno: “Dat je dieper kunt ingaan op iets dat je niet begrijpt. Eigenlijk had ik een privéleraar. Als ik de leerstof snapte, gingen we sneller. Als ik iets niet begreep, gingen we trager. Voor Frans zat ik zo veel voor op de andere leerlingen. Bij de andere vakken een beetje.”

Benno's moeder: “Eerst geloofden we niet dat Benno bij kon blijven op school. Maar hij was perfect op schema. Omdat hij van maart tot april 2010 erg ziek was stond hij net voor de paasvakantie achter. Maar in juli had hij die achterstand helemaal ingehaald.”

Zou je nog naar de ziekenhuisschool gaan als het moest?

Benno: “Heel zeker. Zonder de ziekenhuisschool had ik een jaar verloren.”

Benno's moeder: “Die mensen verdienen een dikke pluim. Benno is gewoon kunnen instappen waar hij uitgevallen is. Zonder de ziekenhuisschool had hij zijn jaar moeten overdoen en was hij in een andere klas terechtgekomen, bij nieuwe kinderen die niets van z'n situatie wisten. Nu is hij er altijd bij blijven horen. Volgens ons is de ziekenhuisschool een fantastische uitvinding!”